

ผลการเรียนรู้ด้วยชุดฝึกอบรมแบบสร้างเสริมประสบการณ์การพูดภาษาอังกฤษ ด้วยบริบทท้องถิ่น สำหรับมัคคุเทศก์น้อย*

หทัยวรรณ จันทอยู่¹

สุพรรณิภา วัฒนบุณย์² ณัฐปภัลภัก กิตติสุนทรพิศาล³

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาชุดฝึกอบรมแบบสร้างเสริมประสบการณ์การพูดภาษาอังกฤษด้วยบริบทท้องถิ่น สำหรับมัคคุเทศก์น้อยที่มีประสิทธิภาพ เปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ชุดฝึกอบรมและศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดฝึกอบรม ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนกลุ่มเครือข่ายตำบลคลองสก อำเภอพนม จังหวัดสุราษฎร์ธานี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านบางปรู จำนวน 20 คน ได้มาด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย โดยใช้หน่วยโรงเรียนในเครือข่ายในการสุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ชุดฝึกอบรมแบบสร้างเสริมประสบการณ์ทักษะการพูดภาษาอังกฤษด้วยบริบทท้องถิ่น สำหรับมัคคุเทศก์น้อย แบบทดสอบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ มีค่าความยากระหว่าง 0.50-0.78 ค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.22-0.81 ค่าความเชื่อมั่นแบบทดสอบเท่ากับ 0.86 และแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการฝึกอบรมโดยใช้ชุดฝึกอบรมมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.83 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบ ได้แก่ สถิติทดสอบที

ผลการวิจัยพบว่า ชุดฝึกอบรมแบบสร้างเสริมประสบการณ์การพูดภาษาอังกฤษด้วยบริบทท้องถิ่น สำหรับมัคคุเทศก์น้อย มีประสิทธิภาพเท่ากับ 84.96/84.77 ความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนด้วยชุดฝึกอบรมหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดฝึกอบรมอยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ: ชุดฝึกอบรมแบบสร้างเสริมประสบการณ์, การพูดภาษาอังกฤษ

* วิทยานิพนธ์หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี พ.ศ. 2558

¹ นักศึกษาลัทธิสุตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวิชาการและงานอาชีพ
มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี, Email : khaosokrainingforest@yahoo.com

² อาจารย์, คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

³ อาจารย์, คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

Effects of the Experiential Learning Model through the Local-Based Training Package to Enhance English Speaking Abilities for Young Tourist Guides^{*}

Hathaiwan Chanyoo¹

Supanrigar Watthanaboon² Nattapakal Kittisunthonphisarn³

Abstract

The purposes of this research were to develop the experiential learning model through the local-based training package to enhance English speaking abilities for young tourist guides, to compare English speaking abilities achievement before and after using the training package, and to study the students' satisfaction towards the training package. The samples were 20 students in Prathom 6 of Baan Bang Pru School, Surat Thani who were chosen by simple random sampling. The research instruments consisted of the training package, the English speaking abilities achievement test with the difficulty between 0.50-0.78, the discrimination between 0.22-0.81, the reliability at 0.86, and the questionnaire of the students' satisfaction with the reliability at 0.83. The data were analyzed by using percentage, mean, standard deviation, and t-test for dependent.

The results of this research showed that the efficiency of training package was at 84.96/84.77, students' English speaking abilities achievement after using the training package was higher than before at the significant level of 0.05 as well as the students' satisfaction towards the training package was at the very high level.

Keywords: Model through the Local-Based Training Package, English Speaking Abilities

^{*} Research Article from thesis for the Master of Education Degree, Teaching English for Academic and Occupational Purposes Major, Surathani Rajabhat University, Thailand, 2015

¹ Student in Master of Education Degree, Teaching English for Academic and Occupational Purposes Major, Surathani Rajabhat University, E-mail: khaosokrainforest@yahoo.com

² Lecturer, Education, Surathani Rajabhat University

³ Lecturer, Architecture and Design, Rajamangala University of Technology Rattanakosin

ความสำคัญและปัญหาการวิจัย

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่นิยมใช้กันอย่างแพร่หลายทั่วโลกในหลายๆ ด้าน เช่น การติดต่อสื่อสาร การถ่ายทอดความรู้ความคิดทางการศึกษาและวิทยาการต่างๆ โดยเฉพาะในปัจจุบันซึ่งเป็นยุคแห่งข้อมูลข่าวสาร คนไทยมีโอกาสดูติดต่อกับชาวต่างประเทศมากขึ้น ทำให้ภาษาอังกฤษเข้ามามีบทบาทสำคัญในชีวิตประจำวันตั้งแต่ตื่นนอนจนถึงเข้านอน เช่น เวลาแปรงฟันก็จะเห็นฉลากยาสีฟันมีภาษาอังกฤษแทรกอยู่บนผลิตภัณฑ์ ตลอดจน ป้ายบอกทาง ป้ายโฆษณา เครือข่ายสังคมออนไลน์ ข่าวสาร ความบันเทิงในรูปแบบต่างๆ ก็จะมีการใช้ภาษาอังกฤษแทรกอยู่ควบคู่กับภาษาไทย เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้ระบุถึงความสำคัญของภาษาต่างประเทศว่ามีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก และตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่างๆ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น สามารถเรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรมขนบธรรมเนียมประเพณี ความคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศ และใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่างๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้น และมีวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น. 2)

ปัจจุบันการเรียนภาษาอังกฤษของคนไทย ผู้เรียนยังไม่สามารถใช้ภาษาในการสื่อสารได้ดีเท่าที่ควร เพราะผู้เรียนมีความเชื่อว่าการเรียนภาษาเป็นสิ่งที่ยาก ประกอบกับบทเรียนภาษาอังกฤษในประเทศไทยส่วนใหญ่มีเนื้อหาที่ไม่สอดคล้องและสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม วิถีชีวิตและความเป็นอยู่แบบไทยๆ โอกาสและความจำเป็นในการใช้ภาษาในการติดต่อสื่อสารกับชาวต่างประเทศมีน้อย ทำให้ความสามารถทางภาษา ที่ใช้ในการสื่อสารไม่ได้รับการพัฒนาเท่าที่ควร โดยเฉพาะทักษะการฟัง การพูด เพราะผู้เรียนไม่ได้รับการฝึกฝนให้ฟัง ให้พูดในเรื่องที่สอดคล้องกับชีวิตและความเป็นอยู่ของตนเอง (พนม เหลือสืบชาติ, 2554, น.3) นอกจากนี้ ผู้เรียนยังไม่กล้าที่จะแสดงออกทางด้านภาษาและการเรียนการสอนก็มักจะใช้กิจกรรมที่ไม่เอื้ออำนวยให้ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกฝนทักษะทางภาษามากนัก โดยเฉพาะทักษะการพูด การสอนภาษาอังกฤษส่วนใหญ่เน้นแต่โครงสร้างทางภาษาหรือไม่ก็เน้นทักษะการสื่อสารในชีวิตประจำวัน เช่น การทักทาย การแนะนำตนเอง การขอรับความช่วยเหลือ การสอบถามทิศทาง เป็นต้น (พิมพ์ชนก เนยพลับ, 2555, น. 2) ซึ่งการเรียนการสอนในลักษณะนี้ช่วยให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารได้ในระดับหนึ่งเท่านั้น แต่ไม่อาจสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนขาดความสนใจ และความกระตือรือร้นที่จะมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนอย่างแท้จริง จนส่งผลให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

วิชาภาษาอังกฤษอยู่ในระดับที่ไม่พึงพอใจ ดังนั้น การเลือกเนื้อเรื่องที่ใช้ในการเรียนการสอน ควรเป็นเรื่องที่ใกล้ตัวและสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ภาษาอังกฤษได้ โดยการเชื่อมโยงประสบการณ์ที่ตนมีอยู่เดิมกับภาษาต่างประเทศที่ใช้สื่อความหมาย

การเรียนรู้จากประสบการณ์ (Experiential Learning) เป็นกระบวนการที่ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติ และเป็นการเชื่อมโยงประสบการณ์ในห้องเรียนและการเรียนการสอนภายในห้องเรียน ทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจอย่างลึกซึ้ง การจัดการเรียนรู้จากประสบการณ์จะดำเนินกิจกรรมตามวงจรการเรียนรู้ โดยผู้สอนและผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กันในการพิจารณาประสบการณ์ที่ได้รับจากการลงมือปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้อาจเริ่มจากจุดใดจุดหนึ่งของวงจรการเรียนรู้ก็ได้ แต่ต้องดำเนินการให้ครบวงจรแห่งการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้จากประสบการณ์เป็นเสมือนการเรียบเรียงเทคนิคการฝึกอบรม ได้แก่ การบรรยาย การสาธิต การอภิปรายกลุ่ม การระดมสมอง การฝึกปฏิบัติ การใช้กิจกรรมนันทนาการ ให้เป็นระบบตามกระบวนการ ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนแต่ละคนเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ อย่างเป็นกระบวนการที่ดำเนินกันไปเป็นวงจร (นันทวัฒน์ ภัทรกรนันท์, 2555, น. 6) ซึ่ง Kolb (1984, pp. 27-49) ได้กล่าวถึงแนวคิดที่เกี่ยวกับกระบวนการเรียนรู้จากประสบการณ์ว่าเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นความสำคัญของประสบการณ์และการสะท้อนผลในการเรียนรู้ รวมถึงการเชื่อมโยงไปสู่การเรียนรู้จากประสบการณ์ที่นับว่าเป็นการทบทวนและการค้นพบ

การสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษในเบื้องต้น จะมุ่งเน้นความถูกต้องของการใช้ภาษาในเรื่องของเสียง คำศัพท์ ไวยากรณ์ ซึ่งการจัดกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการพูดจากประสบการณ์หรือแบบอย่างที่อยู่ใกล้ตัว จะช่วยให้นักเรียนเรียนรู้ได้เร็วขึ้น โดยเฉพาะในพื้นที่เขตอุทยานแห่งชาติเขาสก จังหวัดสุราษฎร์ธานี ซึ่งมีนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติเดินทางมาท่องเที่ยวต่อเนื่องตลอดทั้งปี จึงเป็นแหล่งการเรียนรู้ที่เอื้อต่อการฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษให้แก่นักเรียนในพื้นที่ได้เป็นอย่างดี โดยจากสถิตินักท่องเที่ยวช่วง 5 ปีที่ผ่านมา ตั้งแต่ พ.ศ. 2553-2557 พบว่า พ.ศ. 2553 นักท่องเที่ยวชาวไทย จำนวน 56,813 คน นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ จำนวน 44,001 คน รวมจำนวน 100,814 คน ปี พ.ศ. 2554 นักท่องเที่ยวชาวไทย จำนวน 69,477 คน นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ จำนวน 49,091 คน รวมจำนวน 118,568 คน (เพิ่มขึ้นร้อยละ 14.97) ปี พ.ศ. 2555 นักท่องเที่ยวชาวไทย จำนวน 82,628 คน นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ จำนวน 61,198 คน รวมจำนวน 143,826 คน (เพิ่มขึ้นร้อยละ 17.56) ปี พ.ศ. 2556 นักท่องเที่ยวชาวไทย จำนวน 107,626 คน นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ จำนวน 87,136 คน รวมจำนวน 194,762 คน (เพิ่มขึ้นร้อยละ 26.15) ปี พ.ศ. 2557 นักท่องเที่ยวชาวไทย จำนวน 91,096 คน นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ จำนวน 90,729 คน รวมจำนวน 181,825 คน (ลดลงร้อยละ 6.64) (กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช, 2558)

ดังนั้น จึงเป็นช่องทางการเรียนรู้ที่เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้แบบประสบการณ์เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษให้แก่เยาวชนในพื้นที่ได้ เนื่องจากในเขตพื้นที่ของอุทยานแห่งชาติเขาสก มีการประกอบธุรกิจเกี่ยวกับการท่องเที่ยว เช่น การจัด หรือการให้บริการ หรือการอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับการเดินทาง สถานที่พัก อาหาร ที่พัก หรือมัคคุเทศก์ ให้แก่นักท่องเที่ยว โดยมีมุ่ง "การนำเที่ยว" ในพื้นที่อุทยานแห่งชาติเขาสก และเนื่องจากนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศส่วนใหญ่มักนิยมใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร จึงทำให้ผู้ที่ประกอบอาชีพเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวไม่ว่าจะเป็นคนขับรถรับจ้าง พ่อค้า-แม่ค้า พนักงานโรงแรมและร้านอาหาร มัคคุเทศก์ท้องถิ่น ฯลฯ จำเป็นต้องมีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ซึ่งจากการสัมภาษณ์นายกสมาคมการท่องเที่ยวเขาสก อำเภอพนม จังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่า นอกจากสถานที่ท่องเที่ยวในท้องถิ่นเองแล้ว ยังมีสถานประกอบการต่างๆ ที่เปิดให้บริการนักท่องเที่ยวเป็นจำนวนมากไม่ว่าจะเป็นรีสอร์ท ร้านอาหาร และ บริษัทจัดนำเที่ยว ในแต่ละปีมีนักท่องเที่ยวเข้ามาใช้บริการจำนวนมาก โดยเฉพาะกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ หากแต่ผู้ประกอบการในพื้นที่กลับไม่สามารถให้บริการที่ตอบสนองความต้องการของผู้ใช้บริการชาวต่างประเทศได้ดีเท่าที่ควร ซึ่งพบปัญหาหลักๆ คือ ทั้งนักท่องเที่ยวและผู้ให้บริการรวมไปถึงมัคคุเทศก์ท้องถิ่นไม่สามารถเข้าใจซึ่งกันและกันได้ตามสาระที่ต้องการจะสื่อสาร ซึ่งปัญหาดังกล่าวมีสาเหตุมาจากความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารยังไม่ได้มาตรฐานเท่าที่ควร ผู้ให้บริการและมัคคุเทศก์ท้องถิ่นมีทักษะการพูดภาษาอังกฤษน้อย ขาดความต่อเนื่องในการเรียนรู้ เกิดผลกระทบต่อการทำงานคือ นักท่องเที่ยวไม่ได้ข้อมูลที่ถูกต้อง รวมไปถึงผู้ให้บริการและมัคคุเทศก์ท้องถิ่นขาดโอกาสในการประชาสัมพันธ์สถานที่ท่องเที่ยว ผลิตภัณฑ์และข้อมูลที่สำคัญๆ ของท้องถิ่น ในขณะที่จำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างประเทศ เดินทางมาท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติเขาสกเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

ด้วยเหตุนี้การฝึกให้นักเรียนเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่น เป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ศึกษาเรื่องราวความเป็นมาของสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ ในท้องถิ่น ทำให้นักเรียนเกิดความรัก ความภาคภูมิใจ ห่วงแหนรักษาทรัพยากร และใช้ทรัพยากรที่มีในท้องถิ่นให้เกิดประโยชน์มากที่สุด นอกจากนั้นยังเป็นการฝึกทักษะในการปฏิบัติจากสถานการณ์และสถานที่จริง นักเรียนได้เรียนรู้ระบบการทำงาน สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ และเรียนรู้วิธีการแก้ปัญหาที่พบจากการทำงานในสถานการณ์จริง ทั้งยังทำให้เกิดคุณลักษณะที่ดีในตัวผู้เรียน เพราะการฝึกให้เป็นมัคคุเทศก์หรือผู้นำเที่ยวในท้องถิ่นนั้น จะต้องมีความรู้ความเข้าใจหลายประการ คือ ความอดทน ความรับผิดชอบต่อหน้าที่ ความมีน้ำใจ รู้จักกาลเทศะ มีความกระตือรือร้น มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี ตรงต่อเวลา และมีความรู้เกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวที่จะนำนักท่องเที่ยวไปเยี่ยมชม (ชัยชนะ อินันนุญะ, 2553, น.3) นอกจากนี้ยังสามารถนำทักษะ ความรู้ความสามารถที่ได้รับจากการฝึกอบรมไปประกอบอาชีพอิสระได้ในวันหยุด หารายได้พิเศษเพื่อนำมาใช้เป็น

ทุนการศึกษา หรือช่วยเหลือครอบครัวในยามวิกฤต อีกทั้งยังเป็นการเสริมสร้างบุคลิกภาพกล้าแสดงออก ได้อย่างเหมาะสมกับวัย และยังเป็นการใช้แหล่งเรียนรู้ในชุมชนให้เกิดประโยชน์ต่อการจัดการศึกษา รวมไปถึงเป็นการปูพื้นฐานความรู้ด้านอาชีพ ทำให้นักเรียนมองเห็นแนวทางในการประกอบอาชีพต่อไปในอนาคต นอกจากนี้การมีผู้นำเที่ยวที่เป็นบุคคลในท้องถิ่น ที่สามารถใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารกับนักท่องเที่ยวได้ เป็นการลดปัญหาการขาดแคลนบุคลากรที่จะให้ความรู้ในท้องถิ่นนั้นได้ ในขณะเดียวกันนักเรียนก็ได้เรียนรู้ทักษะการใช้ภาษาอังกฤษจากนักท่องเที่ยวและมีโอกาสในการประชาสัมพันธ์สถานที่ท่องเที่ยว ผลิตภัณฑ์และข้อมูลที่สำคัญๆ ของท้องถิ่นได้ทางหนึ่งด้วย

ดังนั้น ด้วยบริบทของท้องถิ่นที่มีแหล่งท่องเที่ยวอยู่ใกล้กับสถานศึกษา ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารจึงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับเยาวชนและประชาชนในพื้นที่ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารให้นักเรียนในท้องถิ่น โดยการจัดการเรียนแบบสร้างเสริมประสบการณ์ด้วยชุดฝึกอบรมแบบสร้างเสริมประสบการณ์การพูดภาษาอังกฤษด้วยบริบทท้องถิ่น เพื่อการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษให้นักเรียนในพื้นที่อุทยานแห่งชาติเขาสก ซึ่งนอกจากจะเป็นการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษแล้ว นักเรียนยังสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้สร้างรายได้ระหว่างเรียนด้วยการเป็นมัคคุเทศก์นำเที่ยวได้จริง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาชุดฝึกอบรมแบบสร้างเสริมประสบการณ์การพูดภาษาอังกฤษด้วยบริบทท้องถิ่น สำหรับมัคคุเทศก์น้อย
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ชุดฝึกอบรมแบบสร้างเสริมประสบการณ์การพูดภาษาอังกฤษด้วยบริบทท้องถิ่น สำหรับมัคคุเทศก์น้อย
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อชุดฝึกอบรมแบบสร้างเสริมประสบการณ์การพูดภาษาอังกฤษด้วยบริบทท้องถิ่น สำหรับมัคคุเทศก์น้อย

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาหลักสูตร แนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ด้วยชุดฝึกอบรมแบบสร้างเสริมประสบการณ์การพูดภาษาอังกฤษด้วยบริบทท้องถิ่น สำหรับมัคคุเทศก์น้อย ผู้วิจัยได้สรุปเป็นกรอบแนวคิดของการวิจัย ดังนี้

ตัวแปรต้น (Independent Variable)

ชุดฝึกอบรมแบบสร้างเสริม
ประสบการณ์การพูด
ภาษาอังกฤษด้วยบริบทท้องถิ่น
สำหรับมัคคุเทศก์น้อย

ตัวแปรตาม (Dependent Variable)

- ประสิทธิภาพของชุดฝึกอบรมแบบสร้างเสริมประสบการณ์การพูดภาษาอังกฤษด้วยบริบทท้องถิ่น สำหรับมัคคุเทศก์น้อย
- ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน
- ความพึงพอใจของนักเรียนต่อชุดฝึกอบรมแบบสร้างเสริมประสบการณ์การพูดภาษาอังกฤษด้วยบริบทท้องถิ่น สำหรับมัคคุเทศก์น้อย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย

1. ชุดฝึกอบรมแบบสร้างเสริมประสบการณ์การพูดภาษาอังกฤษด้วยบริบทท้องถิ่น สำหรับมัคคุเทศก์น้อย มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้ชุดฝึกอบรมแบบสร้างเสริมประสบการณ์การพูดภาษาอังกฤษด้วยบริบทท้องถิ่น สำหรับมัคคุเทศก์น้อย หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
3. ความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนโดยใช้ชุดฝึกอบรมแบบสร้างเสริมประสบการณ์การพูดภาษาอังกฤษด้วยบริบทท้องถิ่น สำหรับมัคคุเทศก์น้อย อยู่ในระดับมาก

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยเรื่อง ผลการเรียนรู้ด้วยชุดฝึกอบรมแบบสร้างเสริมประสบการณ์การพูดภาษาอังกฤษด้วยบริบทท้องถิ่น สำหรับมัคคุเทศก์น้อย ในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนระดับประถมศึกษาในเครือข่ายตำบลคลองสก อำเภอพนม จังหวัดสุราษฎร์ธานี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 185 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านบางปรู อำเภอนม จังหวัดสุราษฎร์ธานี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 20 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยวิธีการจับสลากโดยใช้หน่วย โรงเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม จากโรงเรียนระดับประถมศึกษาในเครือข่ายตำบลคลองสก อำเภอนม จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในเขตพื้นที่อุทยานแห่งชาติเขาสก โดยศึกษาจากประชากรทั้งหมด

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น คือ ชุดฝึกอบรมแบบสร้างเสริมประสบการณ์การพูดภาษาอังกฤษด้วยบริบทท้องถิ่น สำหรับมัคคุเทศก์น้อย

ตัวแปรตาม คือ

1. ประสิทธิภาพของชุดฝึกอบรมแบบสร้างเสริมประสบการณ์การพูดภาษาอังกฤษด้วยบริบทท้องถิ่น สำหรับมัคคุเทศก์น้อย
2. ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน
3. ความพึงพอใจของนักเรียนต่อชุดฝึกอบรมแบบสร้างเสริมประสบการณ์การพูดภาษาอังกฤษด้วยบริบทท้องถิ่น สำหรับมัคคุเทศก์น้อย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ชุดฝึกอบรมแบบสร้างเสริมประสบการณ์การพูดภาษาอังกฤษด้วยบริบทท้องถิ่น สำหรับมัคคุเทศก์น้อย ผู้วิจัยได้พัฒนากิจกรรมการฝึกอบรมและสื่อที่ใช้ในการฝึกอบรม โดยจัดทำเป็นเอกสารการฝึกอบรม ประกอบด้วยสื่อการเรียนรู้ที่จัดตามลำดับของกระบวนการฝึกอบรม ประกอบด้วย

คู่มือการใช้ชุดฝึกอบรมเพื่อให้แนวทางการใช้ชุดฝึกอบรมมีสาระสำคัญในการแนะนำให้ผู้ใช้ชุดฝึกอบรมรู้จักโครงสร้างของชุดฝึกอบรม กระบวนการฝึกอบรม แผนการจัดการฝึกอบรม

ชุดฝึกที่ 1 การต้อนรับ

ชุดฝึกที่ 2 แนะนำที่พัก

ชุดฝึกที่ 3 สถานที่นันทิย

ชุดฝึกที่ 4 การบริการในร้านอาหาร

ชุดฝึกที่ 5 อำนวยความสะดวก

2. แบบทดสอบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ มีค่าความยากระหว่าง 0.50-0.78 ค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.22-0.81 ค่าความเชื่อมั่นแบบทดสอบเท่ากับ 0.86

3. แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการฝึกอบรมโดยใช้ชุดฝึกอบรม มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.83

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ตามขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยทำหนังสือจากประธานกรรมการบัณฑิตประจำสาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวิชาการและงานอาชีพ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ขอความอนุเคราะห์ไปยังผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านบางปรู อำเภอพนม จังหวัดสุราษฎร์ธานี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2 เพื่อขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือและเก็บรวบรวมข้อมูลกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
2. ให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ทำแบบทดสอบก่อนเรียน แล้วเก็บคะแนนไว้
3. ให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ฝึกโดยใช้ชุดฝึกอบรมแบบสร้างเสริมประสบการณ์การพูดภาษาอังกฤษด้วยบริบทท้องถิ่น สำหรับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 5 ชุด ตามระยะเวลาที่กำหนด เมื่อศึกษาชุดฝึกอบรมเสร็จแล้ว ให้ทำแบบทดสอบหลังเรียน
4. การหาประสิทธิภาพของชุดฝึกอบรมให้เป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 โดย 80 ตัวแรก แล้วนำผลคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบและแบบประเมินทักษะมารวมกันจะต้องได้ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 ส่วน 80 ตัวหลังได้จากการทำกิจกรรมหลังเรียนบทเรียนทั้งหมด คะแนนที่ได้จะต้องไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 จากนั้นนำคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนมาหาค่าความก้าวหน้าทางการเรียน
5. เก็บข้อมูลจากแบบสอบวัดความพึงพอใจโดยให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตอบแบบสอบถามวัดความพึงพอใจในการฝึกอบรมการพูดภาษาอังกฤษด้วยบริบทของท้องถิ่น สำหรับมัธยมศึกษาตอนต้น รวมทั้งข้อเสนอแนะต่าง ๆ เพื่อนำผลที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตารางที่ 1 แสดงผลการวิเคราะห์หาค่าประสิทธิภาพ E1/E2

ระหว่างการฝึกอบรม				หลังฝึกอบรม				t
N	($\bar{X}$)	S.D.	เฉลี่ยร้อยละ	N	($\bar{X}$)	S.D.	เฉลี่ยร้อยละ	
20	15.45	3.49	84.96	20	26.65	2.39	84.77	15.17

*sig < 0.05

จากตารางที่ 1 แสดงผลการวิเคราะห์หาค่าประสิทธิภาพ E1/E2 พบว่า นักเรียนมีประสิทธิภาพเป็นไปตามสมมุติฐานการวิจัยที่กำหนดไว้ตามเกณฑ์ที่ตัดสินเท่ากับ 80/80 โดยมีค่า E1/E2 เท่ากับ 84.96/84.77 ซึ่งเป็นผลสืบเนื่องมาจากการที่นักเรียนได้รับการฝึกอบรมทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยการ

ใช้ชุดฝึกอบรมแบบสร้างเสริมประสบการณ์การพูดภาษาอังกฤษด้วยบริบทของท้องถิ่น สำหรับมัธยมศึกษา
น้อย ทำให้การฝึกอบรมมีประสิทธิภาพตามแบบ E1/E2 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด

ตารางที่ 2 แสดงผลการวิเคราะห์ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อชุดฝึกอบรมแบบสร้างเสริม
ประสบการณ์การพูดภาษาอังกฤษด้วยบริบทท้องถิ่น สำหรับมัธยมศึกษาตอนต้น โดยคำนวณ
หาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) จากจำนวนผู้ฝึกอบรม 20 คน ($n = 20$)

รายการประเมิน	($\bar{X}$)	S.D.	แปลผล
1. เนื้อหาที่ใช้มีความเหมาะสม	4.40	.62	มาก
2. สื่อและอุปกรณ์ที่ใช้ในการฝึกอบรมมีความเหมาะสมกับกิจกรรม	4.33	.48	มาก
3. สื่อที่ใช้ในการฝึกอบรมเน้นของจริงและเป็นสื่อที่มีอยู่ในท้องถิ่น	4.40	.50	มาก
4. เปิดโอกาสให้ผู้เข้าฝึกอบรมได้ซักถาม	4.30	.54	มาก
5. กิจกรรมการฝึกอบรมน่าสนใจและสนุกสนาน	4.37	.56	มาก
6. กิจกรรมช่วยสร้างความมั่นใจในตนเอง กล่าวพูด กล่าวแสดงออก	4.30	.54	มาก
7. การเรียนโดยใช้ชุดฝึกอบรมทำให้นักเรียนพูดภาษาอังกฤษ ได้คล่องขึ้น	4.40	.56	มาก
8. การเรียนโดยใช้ชุดฝึกอบรมทำให้นักเรียนสนใจอยากเรียน ภาษาอังกฤษมากขึ้น	4.67	.48	มากที่สุด
9. นักเรียนสามารถนำทักษะที่ได้จากการเรียนโดยใช้ชุดฝึกอบรมไปใช้ ในชีวิตประจำวันได้	4.70	4.67	มากที่สุด
10. สถานที่ฝึกอบรมเหมาะสมกับกิจกรรมฝึกอบรม	4.60	.50	มากที่สุด
11. สถานที่ฝึกอบรมมีบรรยากาศที่เอื้อต่อการฝึกอบรม	4.73	.45	มากที่สุด
12. ระยะเวลาที่ใช้ในการฝึกอบรมมีความเหมาะสม	4.53	.51	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย	4.48	.24	มาก

จากตารางที่ 2 พบว่า ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อชุดฝึกอบรมแบบสร้างเสริมประสบการณ์
การพูดภาษาอังกฤษด้วยบริบทท้องถิ่น สำหรับมัธยมศึกษาตอนต้น โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อแจกเป็น
รายชื่อ พบว่า ประเด็นที่นักเรียนมีความพึงพอใจมากที่สุด ได้แก่ สถานที่ฝึกอบรมมีบรรยากาศที่เอื้อต่อ
การฝึกอบรม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.73 รองลงมา คือ นักเรียนสามารถนำทักษะที่ได้จากการเรียน โดยใช้ชุด
ฝึกอบรมไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.70 การเรียนโดยใช้ชุดฝึกอบรมทำให้นักเรียนสนใจ
อยากเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.67 และสถานที่ฝึกอบรมเหมาะสมกับกิจกรรมฝึกอบรม

ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.60 และมีความพึงพอใจน้อยที่สุด คือ เปิดโอกาสให้ผู้เข้าฝึกอบรมได้ซักถาม และกิจกรรมช่วยสร้างความมั่นใจในตนเอง กล่าวคือ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.30

สรุปผลการวิจัย

1. ค่าประสิทธิภาพของชุดฝึกอบรมแบบสร้างเสริมประสบการณ์การพูดภาษาอังกฤษด้วยบริบทท้องถิ่น สำหรับมัธยมศึกษาตอนต้น ใช้เกณฑ์กำหนดประสิทธิภาพที่ 80/80 ผลการศึกษาพบว่า มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 84.96/84.77

2. ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยใช้ชุดฝึกอบรมแบบสร้างเสริมประสบการณ์การพูดภาษาอังกฤษด้วยบริบทท้องถิ่น สำหรับมัธยมศึกษาตอนต้น ก่อนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยคะแนนหลังการทดลองของนักเรียนสูงกว่าก่อนการฝึกอบรม

3. ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อชุดฝึกอบรมแบบสร้างเสริมประสบการณ์การพูดภาษาอังกฤษด้วยบริบทท้องถิ่น สำหรับมัธยมศึกษาตอนต้น โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.48 เมื่อแจกเป็นรายข้อ พบว่า ประเด็นที่นักเรียนมีความพึงพอใจมากที่สุด ได้แก่ สถานที่ฝึกอบรมมีบรรยากาศที่เอื้อต่อการฝึกอบรม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.73 รองลงมา คือ นักเรียนสามารถนำทักษะที่ได้จากการเรียนโดยใช้ชุดฝึกอบรมไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.70 การเรียนโดยใช้ชุดฝึกอบรมทำให้นักเรียนสนใจอยากเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.67 และสถานที่ฝึกอบรมเหมาะสมกับกิจกรรมฝึกอบรม ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.60 ตามลำดับ

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัย ผลการเรียนรู้ด้วยชุดฝึกอบรมแบบสร้างเสริมประสบการณ์การพูดภาษาอังกฤษด้วยบริบทท้องถิ่น สำหรับมัธยมศึกษาตอนต้น สามารถอภิปรายผล ได้ดังนี้

1. ผลการหาประสิทธิภาพของชุดฝึกอบรมแบบสร้างเสริมประสบการณ์การพูดภาษาอังกฤษด้วยบริบทท้องถิ่น สำหรับมัธยมศึกษาตอนต้น ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

ผลการวิจัย พบว่า ชุดฝึกอบรมแบบสร้างเสริมประสบการณ์การพูดภาษาอังกฤษด้วยบริบทท้องถิ่น สำหรับมัธยมศึกษาตอนต้น มีประสิทธิภาพเท่ากับ 84.96/84.77 สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ดังปรากฏตามตารางที่ 1 ทั้งนี้เพราะชุดฝึกอบรมแบบสร้างเสริมประสบการณ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นได้สร้างตามหลักการและแนวคิดทฤษฎีการสร้างชุดฝึกอบรมที่สอดคล้องกับวัย ความต้องการ ความสนใจของผู้เรียน และมีเรื่องราวที่เกี่ยวกับท้องถิ่นที่เป็นเรื่องใกล้ตัวนักเรียน และได้พบเห็นอยู่เสมอ ทำให้นักเรียนสนใจที่จะเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ รุ่งทวิ พรรณนา (2554) ได้ศึกษา การพัฒนาเว็บฝึกอบรมภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวด้วยเทคนิคการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับยุวมัธยมศึกษา

โรงเรียนอัมพวงวิทยาคม จังหวัดตาก ผลการศึกษาพบว่า เว็บฝึกอบรมภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว ด้วยเทคนิคการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับยุวมัคคุเทศก์ ในโรงเรียนอัมพวงวิทยาคม จังหวัดตาก มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 83.22/82.82 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ณัฐธรา แสนวิเศษ (2552) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาชุดฝึกอบรมการอ่านภาษาอังกฤษแบบคิดวิเคราะห์ สำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการศึกษา พบว่า ชุดฝึกอบรมการอ่านภาษาอังกฤษแบบคิดวิเคราะห์ สำหรับครูสอนภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 83.27/80.25 สูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้

2. ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้ชุดฝึกอบรมแบบสร้างเสริมประสบการณ์ การพูดภาษาอังกฤษด้วยบริบทท้องถิ่น สำหรับมัคคุเทศก์น้อย หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนโดยใช้ชุดฝึกอบรม

ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยใช้ชุดฝึกอบรมแบบสร้างเสริมประสบการณ์การพูดภาษาอังกฤษด้วยบริบทท้องถิ่น สำหรับมัคคุเทศก์น้อย ก่อนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยคะแนนหลังการทดลองของนักเรียน สูงกว่าก่อนการฝึกอบรม ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยพบว่านักเรียนมีความกระตือรือร้น ตั้งใจทำกิจกรรม ส่งผลให้การเรียนรู้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ นักเรียนสามารถสื่อสารในกิจกรรมการพูดภาษาอังกฤษได้อย่างคล่องแคล่วขึ้น และได้ตอบสื่อความหมายได้อย่างเป็นธรรมชาติ ดังปรากฏตามตารางที่ 1 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากชุดฝึกอบรมแบบสร้างเสริมประสบการณ์ที่สร้างขึ้นมีเนื้อหาและคำศัพท์ที่มีความยากง่ายเหมาะสมกับวัย และใช้กระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นประสบการณ์ที่เป็นจริงที่สามารถพบเห็นได้ในชีวิตประจำวัน ซึ่งนักเรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง ช่วยให้นักเรียนสามารถค้นพบหลักการทางภาษาผ่านประสบการณ์ที่เป็นรูปธรรม หรือประสบการณ์จริง ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้และจำคำศัพท์และโครงสร้างประโยคได้แม่นยำมากขึ้น ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Hamer (2000) ศึกษาผลการจัดกิจกรรมในชั้นเรียนโดยการประยุกต์ใช้เทคนิคการสอนโดยการเรียนรู้จากประสบการณ์ พบว่า เทคนิคการสอนโดยการเรียนรู้จากประสบการณ์ช่วยส่งเสริมการคิดแก้ปัญหา เกิดความกระตือรือร้นในการเรียน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ

รุ่งทิวี พรรณนา (2554) ได้ศึกษา การพัฒนาเว็บฝึกอบรมภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว ด้วยเทคนิคการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับยุวมัคคุเทศก์ โรงเรียนอัมพวงวิทยาคม จังหวัดตาก ผลการศึกษาพบว่า ยุวมัคคุเทศก์ที่เข้ารับการฝึกอบรมมีความรู้ความเข้าใจสูงกว่าก่อนการฝึกอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ณัฐธรา แสนวิเศษ (2552) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาชุดฝึกอบรมการอ่านภาษาอังกฤษแบบคิดวิเคราะห์ สำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการศึกษา พบว่า ครูสอนภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่อบรมด้วยชุด

ฝึกรอบการอ่านภาษาอังกฤษแบบคิดวิเคราะห์ มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษแบบคิดวิเคราะห์ หลังการอบรม สูงกว่าก่อนการอบรมโดยใช้ชุดฝึกรอบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 รวมทั้งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พนม เหลือสืบชาติ (2554) ศึกษาการเรียนภาษาแบบประสบการณ์เพื่อส่งเสริมความสามารถ ด้านการฟัง พูด ภาษาอังกฤษและความรู้ด้านประวัติศาสตร์ของสถานที่ท่องเที่ยวของ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ผลการศึกษาพบว่า ความสามารถในการฟัง พูด ภาษาอังกฤษของนักศึกษาผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้หลังการเรียนภาษาแบบประสบการณ์ และความรู้ด้าน ประวัติศาสตร์ของสถานที่ท่องเที่ยวของนักศึกษาเพิ่มขึ้นหลังการเรียนภาษาแบบประสบการณ์

3. ความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนโดยใช้ชุดฝึกรอบแบบสร้างเสริมประสบการณ์การพูด ภาษาอังกฤษด้วยบริบทท้องถิ่น สำหรับมัธยมศึกษาตอนต้น อยู่ในระดับมาก

ผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อชุดฝึกรอบแบบสร้างเสริมประสบการณ์การพูด ภาษาอังกฤษด้วยบริบทท้องถิ่น สำหรับมัธยมศึกษาตอนต้น โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งเป็นไปตาม สมมติฐานที่ตั้งไว้ ดังปรากฏตามตารางที่ 2 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากชุดฝึกรอบแบบสร้างเสริมประสบการณ์ ใช้เนื้อหาเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวในท้องถิ่น และลักษณะของการจัดกิจกรรมมุ่งเน้นการใช้ภาษา การสื่อความหมายที่นักเรียนพบเห็นและได้ยินได้ฟังอยู่เป็นประจำ ใช้คำศัพท์ที่เหมาะสมกับวัยและ นักเรียนได้ยินบ่อยๆ จากนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่มาเที่ยวในพื้นที่ ทำให้นักเรียนเกิดความมั่นใจในการ ใช้ภาษา รู้สึกสนุกกับการเรียนนอกห้องเรียนที่ได้สัมผัสกับสถานการณ์จริง จึงเกิดความสนใจและ กระตือรือร้นที่จะเรียนรู้และฝึกฝนอันนำไปสู่การพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษได้ดีในที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ณัฐรดา แสนวิเศษ (2552) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาชุดฝึกรอบการอ่าน ภาษาอังกฤษแบบคิดวิเคราะห์ สำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการศึกษา พบว่า ครู ผู้เข้ารับการอบรมมีความพึงพอใจต่อการอบรมโดยใช้ชุดฝึกรอบอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับ งานวิจัยของ รติมัย โยธาคามี และสุชาดา สุขทอง (2552) ได้ศึกษาการพัฒนาหลักสูตรฝึกรอบมัธยมศึกษา น้อย ตามรอยพระศาสนาสู่เวียงฟ้าห้วยด้อม สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ผลการศึกษาค้นพบว่า ความพึงพอใจต่อ กิจกรรมการฝึกรอบตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้นตามรอยพระศาสนาสู่เวียงฟ้าห้วยด้อมของผู้เข้ารับการ ฝึกรอบอยู่ในระดับมาก

สรุปได้ว่า ชุดฝึกรอบแบบสร้างเสริมประสบการณ์การพูดภาษาอังกฤษด้วยบริบทท้องถิ่น สำหรับมัธยมศึกษาตอนต้น ช่วยยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนให้สูงขึ้น ช่วยพัฒนา ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษให้แก่ นักเรียน และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อชุดฝึกรอบแบบ สร้างเสริมประสบการณ์อยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1. การสร้างและพัฒนาชุดฝึกอบรมแบบสร้างเสริมประสบการณ์ ควรมีการเลือกเนื้อหา และกิจกรรมที่เหมาะสมกับวัยของนักเรียน โดยคำนึงถึงวิธีสอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จากง่ายไปหายาก เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จากการฝึกคิด ฝึกปฏิบัติด้วยตนเอง และควรมีภาพประกอบที่สอดคล้องกับเนื้อหา จะทำให้เรียนเข้าใจและเกิดการเรียนรู้ได้ดีขึ้นกว่าเดิม
2. ควรมีการสร้างและพัฒนาชุดฝึกอบรมแบบสร้างเสริมประสบการณ์สำหรับใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอนในระดับชั้นอื่นๆ หรือเพื่อการพัฒนาทักษะอื่นๆ นอกเหนือจากการพูดภาษาอังกฤษ โดยยึดแนวทางที่ผู้วิจัยดำเนินการ คือ การใช้เนื้อหาที่สอดคล้องกับบริบทของท้องถิ่น เลือกใช้คำศัพท์และบทสนทนาที่เข้าใจง่ายและเหมาะสมกับวัย
3. การพัฒนาชุดฝึกอบรมแบบสร้างเสริมประสบการณ์เพื่อใช้เป็นสื่อการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ ควรวิเคราะห์หลักสูตรให้ชัดเจน และศึกษาวิธีการสร้างโดยละเอียดและคำนึงถึงวัยและระดับชั้นของผู้เรียน เพื่อให้ได้สื่อการสอนที่มีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับเนื้อหาวิชา สามารถนำไปใช้จัดการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนมีพัฒนาความก้าวหน้าทางการเรียน
4. การประเมินประสิทธิภาพของชุดฝึกอบรมแบบสร้างเสริมประสบการณ์เป็นส่วนสำคัญที่ทำให้ชุดฝึกอบรมมีความสมบูรณ์ถูกต้อง มีคุณประโยชน์โดยเฉพาะอย่างยิ่งต่อนักเรียน เพื่อให้เป็นสื่อที่เหมาะสมและเกิดประโยชน์ต่อการเรียนรู้มากที่สุด
5. เรื่องที่จะนำมาจัดทำเป็นชุดฝึกอบรมสร้างเสริมประสบการณ์ ควรเป็นเรื่องที่มีความสำคัญต่อการเรียนรู้ ปลูกฝังจิตสำนึกให้รักในท้องถิ่นของตนเอง มีสามัญสำนึกที่ดีในการเป็นพลเมืองของชาติ และภูมิใจในความเป็นไทย
6. ผู้บริหารโรงเรียนและบุคลากรที่เกี่ยวข้องควรส่งเสริมสนับสนุนให้มีการจัดทำชุดฝึกอบรมแบบสร้างเสริมประสบการณ์อย่างต่อเนื่อง และควรจัดทำในทุกระดับชั้น เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ รวมทั้งการจัดทำชุดฝึกอบรมแบบสร้างเสริมประสบการณ์เพื่อพัฒนาทักษะด้านอื่นๆ ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น

ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

1. ควรมีการสร้างและพัฒนาชุดฝึกอบรมแบบสร้างเสริมประสบการณ์เพื่อพัฒนาการพูดภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่อง เพราะชุดฝึกอบรมแบบสร้างเสริมประสบการณ์ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และนักเรียนมีทักษะในการพูดภาษาอังกฤษ รวมทั้งมีความกระตือรือร้นต่อการเรียนรู้

2. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบวิธีการเรียนรู้ด้วยการใช้ชุดฝึกอบรมแบบสร้างเสริมประสบการณ์กับการเรียนรู้โดยการใช้สื่อประเภทอื่น ๆ เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้สามารถเลือกวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีคุณภาพไปใช้กับผู้เรียนได้อย่างเหมาะสมต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- กรมวิชาการ. (2545). การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาพื้นฐาน. กรุงเทพฯ: กุรุสภา.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551ก). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- ชัยชนะ อินันตะ. (2553). การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมมัคคุเทศก์น้อยนำเที่ยวเมืองศรีเทพ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน). มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี, ลพบุรี.
- ณัฐดา แสนวิเศษ. (2552). การพัฒนาชุดฝึกอบรมการอ่านภาษาอังกฤษแบบคิดวิเคราะห์สำหรับครูสอนภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยสกลนคร, สกลนคร.
- นันทวัฒน์ ภัทรกรนันท์. (2555). การพัฒนาชุดฝึกอบรมโดยใช้กระบวนการเรียนรู้จากประสบการณ์เพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะสำหรับอาสาชวากาชาด. ปริญญานิพนธ์หลักสูตรการศึกษาคุณูปบัณฑิต (สาขาวิชาการศึกษายุ่งใหญ่). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2550). พื้นฐานการวิจัยการศึกษา. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กทม: ประสานการพิมพ์.
- พนม เหลือสืบชาติ. (2554). การเรียนภาษาแบบประสบการณ์เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการฟัง พูด ภาษาอังกฤษและความรู้ด้านประวัติศาสตร์ของสถานที่ท่องเที่ยวของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง. วิทยานิพนธ์หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- พิมพ์ชนก เนยพลับ. (2555). การเรียนภาษาอังกฤษแบบประสบการณ์เพื่อเพิ่มพูนความสามารถด้านการพูด ภาษาอังกฤษและแรงจูงใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- รติมัย โยธาคามี และสุชาดา สุขทอง. (2552). การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมมัคคุเทศก์น้อยตามรอยพระศาสดาสู่เวียงฟ้าห้วยต้ม สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3. ภาคนิพนธ์หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยนเรศวร.

- รุ่งทวี พรรณนา. (2554). การพัฒนาเว็บไซต์อบรมภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวด้วยเทคนิคการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับยุวมัคคุเทศก์ โรงเรียนอัมพวงวิทยาคม จังหวัดตาก. ภาคนิพนธ์ หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ลิ้น สายยศ. (2543). การวัดด้านจิตพิสัย. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- อุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช, กรม. (2558). รายงานข้อมูลสถิติ 2556. สืบค้นเมื่อวันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2558, จาก <http://www.dnp.go.th/statistics/2556/stat2556.asp>
- Hamer, L.O. (2000). The additive effects of semi-structured classroom Activities on Student Learning : An application of classroom-based Experiential Learning techniques. *Journal of Marketing Education*. 22(1), 25-34.
- Kolb, D.A. (1984). *Experiential Learning: Experience as the Source of Learning and Development*. New Jersey: Prentice-Hall Inc.
